

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 650/2025-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s. r. o., Pribinova 20, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní sp. zn. B1-6T/22/2014 takto

rozhodol:

1. Postupom Mestského súdu Bratislava I v konaní sp. zn. B1-6T/22/2014 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava I **prikazuje**, aby v konaní sp. zn. B1-6T/22/2014 konal bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **4 000 eur**, ktoré **je** Mestský súd Bratislava I **povinný** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Mestský súd Bratislava I **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti sťažovateľa **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 26. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov

podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní sp. zn. B1-6T/22/2014. Žiada priznať mu finančné zadost'učinenie 10 000 eur a náhradu trov konania.

2. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 650/2025-16 z 5. novembra 2025 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť v celom rozsahu na ďalšie konanie.

II.

Skutkové východiská a sťažnostná argumentácia

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že v napadnutom konaní vedenom pred mestským súdom, v ktorom je v procesnej pozícii obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona, dochádza k zbytočným priet'ahom. Súdne konanie začalo podaním obžaloby 16. mája 2014 a dosiaľ sa v ňom riadne uskutočnili len štyri pojednávania. Väčšina z nariadených pojednávani sa neuskutočnila a boli odročené prevažne z dôvodu absencie prísediacej. Napadnuté konanie trvá už vyše 11 rokov, pričom vec nie je právne ani skutkovo zložitá.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

4. Mestský súd vo svojom vyjadrení popísal priebeh napadnutého konania s tým, že väčšina z nariadených hlavných pojednávani bolo odročených, a to z rôznych dôvodov, či už pre nezachovanie lehoty na doručenie predvolania na hlavné pojednávanie, pre nahlásenie mimoriadnej udalosti, pre chorobu zákonného sudcu, pre neprítomnosť prísediacej, pre neprítomnosť obhajcu obžalovanej, ale aj pre opakovanú neprítomnosť sťažovateľa.

5. Podľa jeho názoru koná v napadnutom konaní kontinuálne a dĺžka konania bola spôsobená realizáciou novej súdnej mapy, zdravotnými problémami zákonného sudcu a neúčast'ou obžalovaných a ich obhajcov na hlavných pojednávaniach, pričom samotný sťažovateľ zmaril svojou neprítomnosť'ou štyri termíny hlavného pojednávania.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

7. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje.

K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04). Pre naplnenie práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány (napr. všeobecné súdy) vec len prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony (bez ohľadu na ich počet) a právoplatne nerozhodli (napr. I. ÚS 118/02).

8. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, a teda či bolo alebo nebolo porušené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04, I. ÚS 398/2016). V súlade s judikatúrou EŠEP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu prerokovanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Pokiaľ ide o význam veci pre sťažovateľa, vo všeobecnosti platí, že doba trestného konania sa posudzuje prísnejšie než doba konania v občianskoprávných veciach, a to vzhľadom na dôsledky trestného konania. Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

9. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, kde je sťažovateľ v procesnej pozícii obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, preto dĺžka konania pred súdom s prihliadnutím na okolnosti prípadu nebola závislá od skutkovej, či právnej náročnosti prerokovanej veci.

10. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa. Z vyjadrenia mestského súdu a predloženého súdneho spisu vyplýva, že sťažovateľ tiež negatívne ovplyvnil priebeh konania a prispel k jeho predĺženiu, keď z dôvodu neprítomnosti jeho obhajcu bolo odročené hlavné pojednávanie nariadené na 15. december 2016 a z dôvodu neprítomnosti samotného sťažovateľa boli odročené hlavné pojednávania nariadené na 11. máj 2017, 19. február 2019 a 17. september 2020. Uvedené skutočnosti ústavný súd zohľadnil pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení.

11. Napokon ústavný súd hodnotil postup mestského súdu (resp. jeho právneho predchodcu) z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v doterajšom priebehu napadnutého konania, vychádzajúc z ústavnej sťažnosti, z vyjadrenia mestského súdu a predloženého súdneho spisu. Celkovú dĺžku napadnutého konania (vyše 11 rokov a 7 mesiacov od jeho začatia) ústavný súd v okolnostiach danej veci považuje z ústavnoprávneho hľadiska za neakceptovateľnú, a preto nie je ani potrebné osobitne hodnotiť jednotlivé procesné úkony vykonané v rámci napadnutého konania. Napriek tomu ústavný súd zvlášť poukazuje na skutočnosť, že konajúci súd značným spôsobom prispel k predĺženiu napadnutého konania, keď z dôvodov na jeho strane boli odročené hlavné pojednávania nariadené na 6. október 2016, 9. október 2019, 24. január 2020, 25. november 2020, 3. jún 2021, 21. október 2021, 23. január 2024 a 18. február 2025. K celkovej dĺžke napadnutého konania výrazne prispela aj skutočnosť, že konajúci súd často nariaďoval termíny hlavných pojednávaní so značným časovým odstupom, a to 4, 5, 6 a dokonca aj 8 mesiacov.

12. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

13. Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom mestského súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, mu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prieťahov, pretože predmetná vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľa právoplatne skončená.

14. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

15. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadal o priznanie primeraného finančného zadost'účinenia v sume 10 000 eur, čo odôvodnil celkovou dĺžkou napadnutého konania a významom jeho predmetu.

16. Cieľom primeraného finančného zadost'účinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

17. Pri určení primeraného finančného zadost'účinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'účinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

18. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného mestským súdom, resp. jeho právnym predchodcom, ako aj na uvedené skutočnosti v súvislosti s nariaďovaním a odročovaním hlavných pojednávaní, berúc do úvahy predmet konania na mestskom súde, ale aj správanie sťažovateľa, ktorý tiež prispel k predĺženiu napadnutého konania (bod 10), ústavný súd považoval priznanie 4 000 eur pre sťažovateľa za primerané finančné zadost'účinenie. Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadost'účinenia, ktorú už ústavný súd nepovažoval za primeranú, návrhu sťažovateľa nevyhovel.

V.

Trovy konania

19. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

20. Ústavný súd podľa § 1 ods. 3 a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal sťažovateľovi náhradu trov konania 949,17 eur z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2025 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie ústavnej sťažnosti) v hodnote po 371 eur vrátane dvoch režijných paušálov v hodnote po 14,84 eur. Uvedené sumy sa zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 23 %, keďže právna zástupkyňa sťažovateľa je platiteľkou tejto dane.

21. Priznanú náhradu trov konania je mestský súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2026

Robert Šorl
predseda senátu